

* ΤΑ ΦΑΙΔΡΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ *

Ο ΚΑΛΩΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΜΕΝΟΣ

ΑΝΤΟΤΕ ἐπεγόντως τὸν βλέπετε νὰ τρέχῃ, ἀλλ' ἴδιως ἀφ' ὅτου ἐκηρύχθη ἡ ἐπιστράτευσις, ἡ ταχύτης του φθάνει σχεδόν ἐν αὐτοκίνητον. Ἐργασίαν δὲν ἔχει καμμίαν, ἀλλὰ δύλιγη ἐργασία εἶνε νὰ μαθαίνῃ ὅλα τὰς εἰδήσεις, καὶ τὰς μᾶλλον ἀποκρύφους;

Εἰσέρχεται παντοῦ, παρατηρεῖ ὅλα, ὁμιλεῖ μὲ τὸν ἐνῷ ταύτοχρόνως χαιρετᾷ τὸν ἄλλος, πετὰ μίαν φράσιν, περισυλλέγει γνώμας, ψυχολογεῖ μορφάς, ἐτάξει καρδίας καὶ ιεφρούς. Δι' ὅλα τὰ ζητήματα εἴνε ἐνήμερος Ἡ πολιτικὴ δὲν ἔχει δι' αὐτὸν μυστήρια. Ἡ στρατιωτικὴ τέχνη τοῦ εἴνε γνώριμος. Διὰ τὴν ἐκκλησίαν ἔχει τὰς γνώμας του. Διὰ τὴν παιδείαν, ἔχει συντάξει κάποιο ὑπόμνημα, διὰ τὸ ὄποιον λέγει ἀπὸ δεκαετίας: «Θὰ ἰδῇ προσεχῶς τὸ φῶς». Διὰ τὴν δικαιοσύνην; Ἡξένειρ ὅλα τὰ ἄπλυτά της. Διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν; Ἡμπορεῖ νὰ σᾶς ὁμιλῇ ἐπὶ δύο ὥρας. Διὰ τὴν αεροπλοΐαν; Τρελλαίνεται. Διὰ τὰ θεατρικά ἔργα; Εἴνε ὁ αὐτηρότερος τεχνοκρίτης κατὰ τὰ διαλείμματα τῆς παραστάσεως. Διὰ τὴν καλλιτεχνίαν; Εἰδικότης.

Τὴν φιλολογίαν, ξένην καὶ ἴδικήν μας, τὴν παρακολουθεῖ ἐξ ἀποστάσεως πάντοτε, ἀλλὰ φιλοστόργως. Τὸ φόρτε του ὅμως εἴνε τὰ κοινωνικὰ παρασκήνια. Μοναδικὸς ἔξερενητὴς τοῦ οἰκογενειακοῦ ἀδύτου. Ἡμπορεῖ νὰ σᾶς βεβαιώσῃ δηλαδή, μὲ τὰ δευτερόλεπτα πότε ἔβηξεν ὁ Α, τί σκέπτεται ὁ Β, ποιὸν γλυκοκυττάζῃ ἡ Γ, ποιὸν συνοικέσιον ἔγκυμονεῖται, ποιὸν διαζύμιον ἐπαπειλεῖται, πόσα χρεωστῆ ὁ Σ. καὶ εἴνε ἔτοιμος νὰ σᾶς εἴπῃ τί περιουσίαν ἔχει ὁ πρώτος τυχών.

Κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν κρισίμων περιστάσεων τῆς Πατρίδος, εἴνε ὁ «καλώς πληροφορημένος», ἀναπόσπαστος πυρήν πάσης συγκεντρώσεως. Εἰς

σπίτια, εἰς καφενεῖα, εἰς ἐμπορικὰ καταστήματα, εἰς δικαστήρια, εἰς δημοσιογραφικὴ γραφεῖα, εἰς πλατείας, εἰς θέατρα, εἰς τράμ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐκκλησίαν, πανταχοῦ παρών. Πάντα κάτι «νεώτερον» ἔχει νὰ εἴπῃ, κάτι νὰ ἐπιβεβαιώσῃ μὲ τὸν αὐθεντικότερον τρόπον, κάτι νὰ προσθέσῃ, νὰ διακόψῃ, νὰ διαψεύσῃ, νὰ συνηγορήσῃ. Καὶ ὅμιλει παντοτε ζωηρῶς, ἀπειφράστως, ὃ πενθύνως. Ο τόνος τῆς φωνῆς του εἴνε πειστικός, αἱ χειρονομίαι βίαιαι. Δὲν ἐπιτρέπει ἀντίρρησιν ἢ κὰν ἀμφιβολίαιν εἰς οίονδίποτε δι' ὅ, τι εἴπῃ. «Factum» σοῦ λέγει εἰς κάθε φράσιν.

Ὦς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἴνε ἀπαισιόδοξος. Πολὺ ὀλίγα πράγματα τυγχάνουν τῆς ἐπιδοκιμασίας του. Κάτι ψεγάδι θὰ εύρῃ. Δὲν πιστεύει εἰς τὴν ὑπαρξίαν τῆς Ἡθικῆς πρωτίστως. «Α αὐτή; σᾶς λέγει. Ἐμένα νὰ ρωτήσῃς! ναῦξερες τί πράγμα σοῦ εἴνε...» καὶ σταματᾷ διὰ νὰ σὲ ρίψῃ εἰς Λαβύρινθον ὑποψιῶν. Εἰς τὰ λόγια του ὑπάρχει κάποια κακεντρέχεια, καὶ ἡ κακολογία δίνει καὶ παίρνει—δίνει εἰδήσεις καὶ παίρνει μυστικά.

Μόλις ἐκηρύχθη ἡ ἐπιστράτευσις, ἐτέθη εἰς διαρκῆ κίνησιν. Εἴνε εἰς τὸ ζενὴ τῆς δόξης του. «Ολαί αἱ σκέψεις τῶν Εύρωπαϊκῶν Ἀνακτοβουλίων περνοῦν ταυτοχρόνως ἀπὸ τὸν ἰδικόν του ἐγκέφαλον. «Ο, τι γίνεται εἰς τὸν κόσμον νομίζει ἐξ αὐθυποβολῆς ὅτι τὸ γνωρίζει καὶ διὰ τοῦ Μαρκονείου τῆς φαντασίας του μετατρέπεται εἰς «Τελευταίαν ὥραν». Καὶ μεταδίδει τὰς εἰδήσεις του ως ὁ δραστηριώτερος ρεπόρτερ. Δὲν συνομιλεῖ πετὰ βόμβες. Ἀδιαφορεῖ ἀν τὰ γεγονότα τὸν διαψεύσουν. Αὐτὸς πρέπει νὰ εἴπῃ κάτι νέον, κάτι ἐκπληγτικόν. Ἡ ἑναρξις τοῦ πολέμου ὑπῆρξε πλέον τὸ πον *plus ultra* τῆς χαρᾶς του. «Οχι τόσον διότι δὲν στρατολογεῖται, ἀλλὰ διότι ἡμπορεῖ νὰ λέγῃ ὅ, τι θέλει. Ο στρατιωτικὸς νόμος εἴνε σαπουνόφουνσκα δι' αὐτόν.

Τὸν συναντάτε βιαστικόν. Σεῖς, ἔχετε πραγματικῶς ἐπείγονσαν ἐργασίαν. Σταματᾶ πρὸ τῶν ποδῶν σας ἀποτόμως.

—Τάμαθες; Τάμαθες;

—Τί; ἐφωτάτε περίτρομος.

—Νέα μάχη σήμερα!...

Καὶ φωνάζει τόσον δυνατά, ὥστε γίνεται ἀμέσως ἐπιστράτευσις περιέργων, κατὰ τὸ πλεῖστον χασομέρηδων καὶ χαμινίων.

Καὶ σᾶς δίδει ἀμέσως τὸ στρατηγικὸν *plan* τῆς μάχης, ἡ ὁποία ἔγεινε εἰς τὸ... κεφάλι του. Σᾶς ἀφίνει χάσκοντα καὶ διευθύνεται εἰς ἄγραν νέου θύματος.

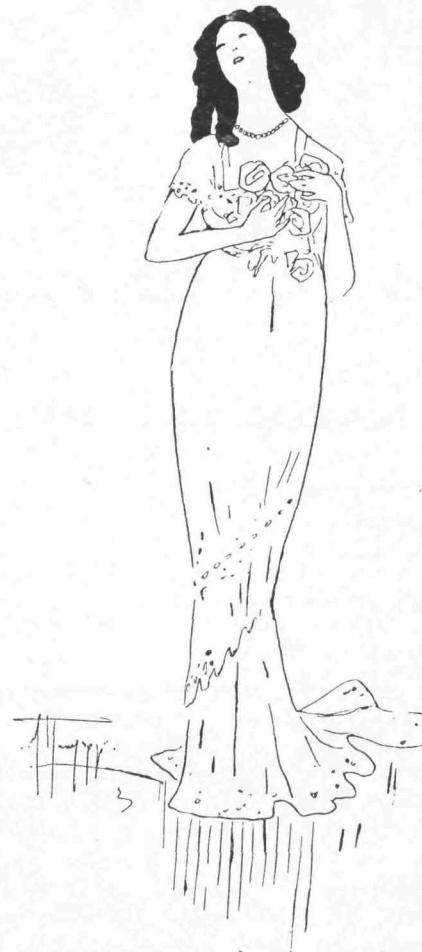
Γυρίζει ὅλην τὴν ἡμέραν, περιοδεύει εἰς ὅλα τὰ νυκτερινὰ κέντρα. Σχεδὸν δὲν κοιμᾶται. Καὶ διαρκῶς λέγει, ἀφήγειται, βεβαιώνει εἰδήσεις. 'Αν τὸν ἔρωτήσετε ποῦ ἔμαθε τὰς εἰδήσεις αὐτάς, συσπῆ τὰ βλέφαρα, ἀνακινεῖ τὴν κεφαλήν, συνοφρυνοῦται καὶ φέρει τὸν δάκτυλον εἰς τὰ χειλῆ, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ Ἀρποκράτους, ὃσαν νὰ σοῦ λέγῃ : «Τὰ ξεύρω ἀπὸ ὑψηλὸν πρόσωπον, εἶνε μυστικόν, δέν κάνει νὰ τὸ μάθῃ ὁ κόσμος ὅλος».

Τοιουτοτρόπως πρὶν κηρυχθῆ ὁ πόλεμος, αὐτὸς τὸν ἐκήρυξε δεκάκις. "Όλαι αἱ ἀψιμαχίαι, αἱ μάχαι ἔχουν ἐν τῷ προσώπῳ του τὸν προάγγελον, τὸν προφήτην, πάντοτε ὄμως... μετὰ Χριστούν. Τῶν τηλεγραφημάτων τοῦ Ἐπιτελάρχου προηγεῖται πάντοτε ἡ προφητεία του. Ξεύρει ποὺ καὶ πότε καὶ πῶς θὰ νικήσωμεν, πόσοι θὰ πληγωθοῦν καὶ σᾶς ἀναγγέλλει συγχρόνως τί διαδραματίζεται εἰς τὸ θέατρον τοῦ πολέμου, ὡς νὰ ἥτο τὸ θέατρον τῆς Κυβέλης. Ξεύρει τί κάμνουν οἱ Μαυροβούνιοι, οἱ Σέρβοι, οἱ Βούλγαροι. 'Ο γεωγραφικὸς χάρτης τῶν Βαλκανίων εἶνε τυπωμένος ἐντὸς τῆς κεφαλῆς του μὲ μίαν μοναδικὴν... σύγχυσιν. 'Η Φιλιππιας τοποθετεῖται παρὰ τὸ Σόροβιτς καὶ ἡ Κοζάνη παρὰ τὰ Ιωάννινα. 'Άδιαφορον ἀν τοῦ ὑποδείξετε τὴν ψευτιγά του. Εἰδήσεις αὐτὸς πάντοτε ἔχει νὰ μεταδώσῃ «ἀσφαλεῖς».

Κανεὶς δὲν γνωρίζει πότε θὰ τερματισθῇ ὁ πόλεμος. Αὐτὸς πάντα «κάτι» θὰ ἡξεύρῃ. 'Άλλ' ἀφοῦ ἥρχισε τὸν πόλεμον πρὶν κηρυχθῆ, θὺ ἔχῃ τάχα τὴν εὐγένειαν καὶ νὰ τὸν τερματίσῃ ἐνωπίτερα ;

ΔΙΚ.

ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

Κυβέλη Αδριανοῦ.

Τὸ μόρον φρούριον τὸ ὄποιον ἀντέχει μετὰ τὴν ὑποχώρησιν τῶν θεωριῶν θιάσων. Ἀγαμένεται νὰ σιγήσῃ ἐπτὸς ὀλύγον.

¤ ΓΡΑΜΜΑΤΑ καὶ ΤΕΧΝΑΙ ¤

'Η «Πινακοδίκη» διὶ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν πολεμικὴν φυσιογνωμίαν τοῦ μηνὸς παρεκάλεσε τὴν πρώτην παρ', ἡμῖν καλλιτέχνιδα τῆς διακοσμητικῆς κυρίαν Ἐλένην Γεωργαντῆ ὅπως σχεδιάσῃ εἰδικὸν πολεμικὸν ἔξωφυλλον. 'Η κ. Γεωργαντῆ ἐφίλοτέχνησε ἐν ὠραίῳ ἀληθῶς συμβολισμῷ τὴν εἰκόνα τῆς Ἐλληνικῆς ἰδέας μαχομένης, δημοσιεύμενον δ' αὐτὸς ὡς ἀνταξίαν προμετωπίδα τοῦ ἀνά χείρας πολεμικοῦ τεύχους.

*

Κατὰ τὸν παρελθόντα Αὔγουστον ἀνευρέθησαν τεμάχια θανατών ζωγραφιῶν ἐπὶ τῶν τοίχων τοῦ οπηλάιον τῆς Ἀλιτρώμας εἰς τὰ Ηνωματᾶ. Αἱ ζωγραφίαι αὗται, ἵχρογραφηθεῖσαι, ἔξι δῶν τινες διετήρησαν τὴν δροσερότητα τοῦ χρωματισμοῦ των, παριστῶσι βουνάλοντς, ἵππους, πηδόνας ἀντιλόπας καὶ χρονολογοῦντας ἀπὸ εἴκοσι

χιλιάδων ἑτῶν.

Εἰς τὸ τελευταῖον συνέδαιον τῆς προϊστορικῆς ἀνθρωπολογίας καὶ ἀρχαιολογίας, διπερ συνήλθεν εἰς τετάρτην σύνοδον ἐν Γενεύῃ, δ' Γάλλος σοφὸς Δαρνέντες ἐπαρονούσας δύο πυρίτας λίθους γεγλυμμένους, παριστῶντας ζώας μορφάς, καὶ οἵτινες συνελέγησαν εἰς παλαιοντολογικὰ στρώματα ἐν μέσῳ ὅπλων καὶ ἐργαλείων τῆς αὐτῆς ἐποχῆς.

'Ο κ. Δαρνέντ προέβη εἰς λίαν ἐνδιαφέροντας ἀνακοίνωσιν ἐν τῷ συνεδρίῳ τῆς Γενεύης περὶ τῶν πορώτων τοιτων δοκιμίων γλυπτικῆς τοῦ ἀνθρώπου. Αἱ λίθιναι αὗται μορφαὶ κατεοκενάθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων τῶν σηματών, διὰ σκοτίμων κτυπημάτων ποὺς τὸν σκοπὸν τοιμοῦ τῆς πραγματικότητος. 'Υπάρχει μεταξὺ αὐτῶν πίθηκος κεφαλὴ λίαν ἀκμαῖα καὶ ἐκφραστική, ὁμοίζουσα πρὸς γορίλλαν, καὶ εἶνε φαίνεται ἡ εἰκὼν ἐν τῶν προϊστορικῶν προγόνων μας. 'Υπάρχουσιν ἐπίσης